

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1104/2019
06.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Крстина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К 338/17 од 01.06.2018. године и Вишег суда у Зрењанину 2Кжн 86/18 од 07.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Крстина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју 7К 338/17 од 01.06.2018. године и Вишег суда у Зрењанини 2Кжн 86/18 од 07.05.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју 7К 338/17 од 01.06.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена је ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 1. и 3. ЗКП, окривљени је обавезан на плаћање кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци ове пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 2Кжн 86/18 од 07.05.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Бечеју 7К 338/17 од 01.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Марко Крстин поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Крстина, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Марко Крстин, у захтеву за заштиту законитости истиче да је у време доношења другостепене пресуде дана 07.05.2019. године, наступила је застарелост кривичног гоњења за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, јер према наводима захтева за заштиту законитости протекло је три године од дана извршења кривичног дела 18.04.2015. године, то јест да је застарелост кривичног гоњења наступила дана 19.04.2018. године, дакле, пре доношења другостепене пресуде, из чега произилази да се захтевом указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени АА оглашен кривим и осуђен да је дана 18.04.2015. године извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је прописана казна затвора од три месеца до три године.

Одредбом члана 103. тачка 6. КЗ, прописано је да ако у овом закону није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Следствено изнетом, а сходно напред цитираним одредбама члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. КЗ, по налажењу Врховног касационог суда, застарелост кривичног гоњења окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим, наступила би тек 19.04.2021. године. Како је првостепена пресуда донета дана 01.06.2018. године, а другостепена пресуда дана 07.05.2019.

године, то јест пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, за наведено кривично дело, то доношењем наведених пресуда није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а на шта се неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је одлуком о казни суд повредио закон и притом полемише са оценом и утврђењем суда у погледу околности које су од значаја за одмеравање кривичне санкције, односно указује да суд окривљеном није правилно изрекао кривичну санкцију обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, а на који начин према оцени овог суда правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, а из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, то је захтев за заштиту законитости у овом делу одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Марка Крстина, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић